

Единъ бей.

Чия е вина та?

Кадия та.

Съ добремъ! Гали кучето за да се качи на глава та ти.

Първий бей.

И видѣли ли сме всичко? Много оште ште видимъ. Какво ли нѣма да ни мине прѣзъ глава та съ тоя проклетъ танзиматъ? Отъ вчера е и слѣпъ е който не вижда какво ни чака.

Вторий бей.

Всички ти дяволи да бѣха се събрали нѣмаше да скроятъ за съсипване на мюсюлманството нѣшто по-свършено отъ тия проклети наредби, съ които ни биятъ всяки день по глава та. Това имаше ли го на врѣмето? Комитети! . . . Та можеше ли да се помисли гяуринъ да се дига противъ царство то? Въ чия глава можеше да се помѣсти мисль за бунтъ? Всички ти тия дебелоглавци бѣха мирни като агнета и боязливи като мухи.

Първий бей.

Тогава не се чакаше да хващатъ немирника, да го испитватъ, да го галятъ, да го съдятъ, та че тогава да го наказватъ! . . . Кой какво прави, гяури ти учители хващатъ, училишта отварятъ, дружества съставляватъ, прѣдставление праветь. Башта та тури ли нѣкоя пара на страна, у дома си солъ и хлѣбъ яде, скоро синъ тъ си на учение провожда, единъ въ Московия та, други въ което казватъ Европа. Всѣки ти се пери, че е училъ, че знае, че е способенъ да върти свѣтъ тъ на прѣстиѣ ти си. Не чу ли на испитъ тъ имъ, ходжа ефенди? Земя та се въртѣла! . . .

Ходжа та.

Върти се мозъкъ тъ имъ.

Първий бей.

Училишта, прѣдставления, дружества! Што е всичко това? Што се учи, што се приказова, што се проповѣдва тамъ ако не омраза противъ мюсюлмане ти,